

MARTTI 10 V. KURIKASTA JA KOKKO 24.5.2022

KUOHIJOEN SANOMAT 6.2022

KUOHIOEN SANOMAT

Puolueista, rahasta ja ilmoituksista riippumaton aikalaisen ilmainen uutislehti. Päätoimittaja: Arnold Kirveskoski, kylätoimittaja Yrjö Järventausta, lintutoimittaja Edvard Kuiri, kalatoimittaja E. Kiviriippa ja kulttuuritoimittaja Rafael Martikainen. Logo; Kylän nimikkolintu, kuva Tapani Lindstedt. Toimituksen osoite Posentie 2, 14980 Kuohijoki, e-mail: raimo.maurola@elisanet.fi P0408228192. Yhdestoista vuosikerta 10.7.2022/ n:o 6.2022

PÄÄKIRJOITUS

Juhannus

Kesäpäivänseisaus sattui todellakin kesäiseen säähän. Lähes koko maassa, Pirkanmaata lukuun ottamatta oli metsäpalovaroitus. Voi kuinka nopeasti aika rientää. Pian alkavat ensimmäiset koivun lehdet kellastua. Mutta onhan ollut erinäisiä tapahtumia, kuten Ihana Pälkäne, kyläsuunnistus, lentopalloa ja lisää on luvassa. Niistä kuvasatoa tuonnempana.

Näinä aikoina on ihana nähdä taas kylän pellot viljeltyinä. Onhan laajalti puhuttu ruokapulasta, kun maailman parhaat viljelysmaat ovat muuttumassa räjähtäviksi teräspitoiseksi pelloiksi, jonka kerrotaan aiheuttavan laajaa ruokapulaa. Huoli on aiheellinen, joskaan ei välttämättä täällä, mutta sen toteutuessa jaamme huolen miljoonien ihmisten kanssa.

Maasta maa elää, pelloista parasta saa.

Ja varsinkin kotimaisesta pellosta, jollaisessa tuotannossa kylän maataloustuottajatkin ovat osallisina. Toivoa sopii otollisia kesäsäitä tuotannon onnistumiseksi. Aina ei kuitenkaan viljelijöiden ja kesäasukkaiden toivomukset säiden suhteen ole yhteneväisiä. Kesä kuitenkin, ja hyvin on toimeen tultu. Kylä elää tavallaan ja vieraat lähtevät aikanaan, kunnes kevään tullen palaavat muuttolintujen lailla takaisin. Tarjoaahan kylä monenlaisia virikkeitä, kuten marjastusta, kalastusta ja erinäisiä kulttuuritapahtumia ja tietysti luontoa kauneimmillaan. Omaa kylää ja omaa maata.

Silmät

*Silmät ne näkevät,
nuo värit väkevät.*

Tervehtien *Arnold Kirveskoski* päätoimittaja
Kylätoimittaja Yrjö Järventausta

Kyläsuunnistus

Avoimet kylät - oli valtakunnallinen tapahtuma, jossa yhden tai useamman hengen joukkueina kilpailtiin kiertämällä kylän alueella olevat rastit. Suunnistuskartalle oli merkitty rasteja ja rastikysymyksiä, joilla oli tarkoitus kartoittaa tietämystä kylän eri paikoista. Kierroksen ihanneaika oli 1 tunti, johon melkein kaikki pystyivät. Kilpailun järjestelystä huolehti nimekäs joukko asiantuntijoita. Ratamestarina toimi Leo Vuorinen ja huoltopäällikkönä Heikki Miettinen. Minkäänlaisia kaatumisia tai muita onnettomuuksia ei kilpailun aikana sattunut. Kaikki meni niin kuin siellä... Lähtijöitä oli yhteensä 30 ihmistä ja yksi koira. Kävijöitä Veparilla oli yhteensä noin seitsemänkymmentä henkeä, joten tapahtuma keräsi myös huomattavan joukon katsojia.

Viestintäpäällikkö Sinikka Peura vastaanotti osallistujat. Kilpailun johtaja Arto Virtanen, vierellään kilpailun pääsihteerin Tarja Virtanen, joka toivotti kilpailijat tervetulleeksi ja kertoi kilpailun säännöt.

Ilmoittautuminen kilpailun pääsihteerille. Ravintolapäälikkö Asta Miettinen vastasi keittiön antimesta. Vierellään Paula Vuorinen.

Ravintolapäälikkö Asta Miettinen vastasi keittiön antimesta. Vierellään Paula Vuorinen.

Arto kertoi kilpailun ohjeet.

Ensimmäiset lähtijät M&M Tiimi; Marita ja Marjatta

Lähdön tunnelmaa.

Palkintojen jako

Kilpailun voittivat: Tiimi; Hämeen Hitain; porraskoskelaiset Esko ja Tuija Peltonen. Toiseksi tuli Tiimi; Avus; Merja ja kolmanneksi Tiimi; Susiklubi; Jaana Soittila ja Kari Silvonen.

Juhannus 24.6.2022

Juhannuskokko paloi iloisesti Posen satamassa ilman vaaratilanteita, lukuun ottamatta ehkä pientä viereisen koivun kärventymistä, mutta siihen eräs ripeä mies riensi apuun vesiastian ja kauhan kera. Ja koivu pelastui.

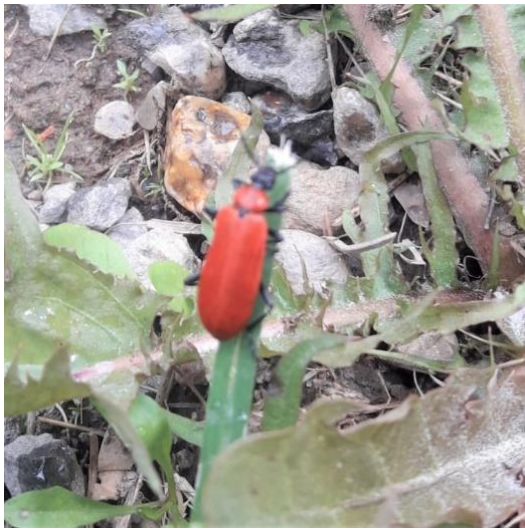

Rantahämähäkki näyttäytyi Ipsan käsivarrella ja Tero Välimaa musisoi

Juhannusaaton perinteistä lentopalloa.

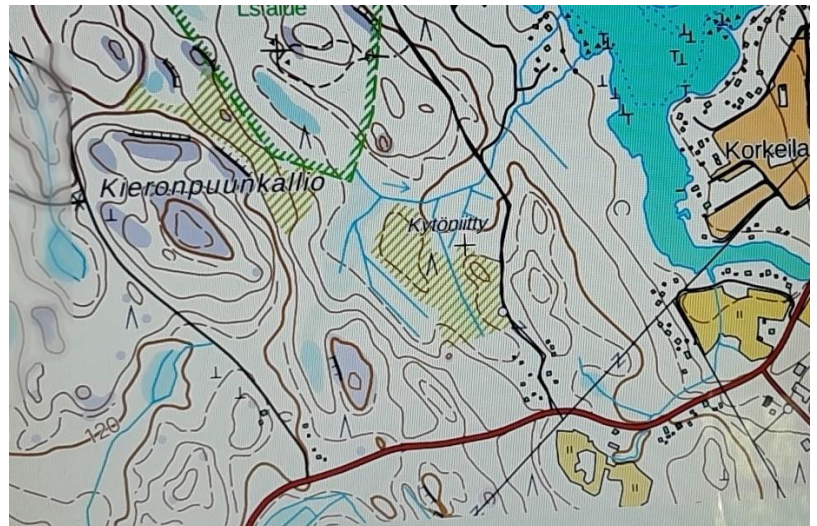
Kylällä nähtyä ja kuultua

15.6.2022 Punahärö Kuva Risto Keino

15.6.2022 Toistaiseksi Tunnistamaton

21.6.2022

Tiedätkö – tunnetko tämän paikan? Kieron puun kallio sijaitsee Haikanien ja Niittyläntien välisellä osuudella. Helpoiten kalliolle pääsee Haikantien puolelta. Sen nimestä voitaneen päätellä, että se on nimetty, ehkä siellä kasvaneista kieroista puista, jollaisia voi olettaa kasvaneen kallioisessa ja louhikkoisessa alustassa. Sellaisista puista ei juurikaan ollut sahatukeiksi. Kerrotaan, että aikoinaan kylän nuoret kokoontuivat siellä makkaran paistoon. Tyttöjä tuskin kiinnosti tuollainen ryteikköinen maasto. Tai kukapa sen tietäisi? Ehkä joku, nyt jo aikuisikään ehtinyt entinen nuorukainen, osaisisi siitä lähemmin kertoa tarinan, joka jää elämään! Toimitus odottaa vastauksia.

24.6.2022 Kylän tavoitti suru-uutinen. Osmo Ali-Kippari ja Raimo Suksia olivat siirtyneet ajasta ikuisuuteen. Toimitus ottaa osaa heidän läheistensä suureen suruun.

26.6.2022 Jäätelökesä

Sunnuntaina odotettiin jäätelöauton saapumista. Ostajia oli jonoksi asti, ja lisää tuli koko ajan. Myöhässä se oli taas. Kaikki eivät jaksaneet helteessä odotella. Nämä jaksoivat; Tuija ja Alma, sekä Leena, Anita ja Asta.

Jos ei jäätelö maista, niin kakku kuitenkin.

6.7.2022

Myrkkypylväitä ja viljapeltoa

Sähkölinojen kaapeloinnin jäljiltä on kylällä ja muuallakin Pirkanmaalla työn jäljiltä runsaasti vanhoja kyllästettyjä sähköpylväitä jätetty teiden ojiin, Toista vuotta on odotettu

niin pois korjaamista. Vaan mitään ei ole tapahtunut. Kenen on vastuu? Urakoitsijan, aliurakoitsijan vai tilaajan? Voi olettaa, että jos urakoitsija on saanut saatavansa, niin ei taida jälkisiivous kiinnostaa. Kyseessä on kuitenkin ongelmajäte, josta on vuodesta 2012 käytetty termiä; vaarallinen jäte.

”Vanhoissa sähköpylväissä on kahdentyypisiä kyllästysaineita: kupari-kromi-arseeniyhdisteitä (CCA) ja vähäisessä määrin myös kreosoottia. Kylläste estää pylvästä lahoamasta, mutta väärin käsiteltynä se voi olla vaaraksi ihmisten, eläinten ja ympäristön turvallisuudelle. Sekä CCA että kreosootti ovat haitallisia aineita, jotka voivat aiheuttaa jopa syöpää. Vanhat pylväät eivät aiheuta vaaraa maastossa, mutta ne eivät saa joutua kosketuksiin ihmisten, eläinten tai ravinnon kanssa”, kertoo Carunan HSE-päällikkö Piia Häkkinen.

Kysymys kuuluu: Kuka vastaa pylväiden jättämisestä luontoon ja niiden asianmukaisesta poistamisesta, jos ei asianosaiset, niin viranomaisten on aika puuttua asiaan.

9.7.2022 Veparin kirppis. Väkeä lienee ennätysmäärä ja kauppa kävi, niin kuin ennen vanhaan Käkisalmen markkinoilla. Portailta kuultiin seuraava kuulutus: huomio huomio: Pirkolta kadonnut kuulolaite, joka on arvoltaan 2000 euroa. Tarkkailkaa jos vaikka sattuu eteenne. Myöhemmin saatiin Pirkolta vahvistus, että tieltä se kuulolaite oli löytynyt, joten se oli pudonnut jo ennen Veparille tuloa.

Väkeä riitti myös Porraskosken pärskeisiin. Oikealla kirjailija Pauli Riihilahti signeeraa kirjaansa tunnetuille kuohijokelaisille.

Pikku uutisia

Myyty höyrylaiva

Riuttu on myynyt Urho nimisen höyrylaivansa rusthollari Riihimäelle Luopioisista. Hinta 8.500 markkaa.

Hämeen Sanomat 13.5.1890

Syys ja talvitavaroita saapunut. Kohtuullisilla hinnoilla myy Toivo Syväniemi, Luopioinen Kuohijoki.

Kunnallistiedot n:o2 lauantaina lokakuun 12 päivänä 1929

Kalastuksesta

Kalatoimittaja E. Kiviriippa

Kalastuksesta ei ole paljon mainittavaa, sillä sääolosuhteet ovat olleet kehnon laiset. tuulista, kylmää ja liian kuumaa. Kalat eivät juurikaan ole liikuneet eivätkä käyneet pyydyksiin. Mato-onkeen on monen kalamiehen täytynyt tarttua. Monelle kalamiehelle alkukesä on ollut tupapäiviä; puhdetöitä, kasvimaan ja pihan hoitoa. Mutta vielä on tuleva aika, jolloin verkkoja viritellään ja kaloja perataan. Veparin kirppiksellä toimittaja oli nähnyt muikun suomuja erään miehen käsissä...

Kulttuuritoimittaja *Rafael Martikainen*

Runonurkka

Kukkian kutsu

Jos vain lieenee aikaa sulla,
meidän pitäjään voit tulla
varsinkin näin poutasäällä
- kesä kauneinta on täällä.

Luopioinen nääs on aina
kaunein kesäsununtaina.
Kukkiolla laineet laulaa,
kuikka venyttelee kaulaa.
Kalamiehet siellä soutaa,
kullallensa kielot noutaa
läheisestä lehtohaasta,
lehdokkikin nousee maasta.

Kesällä siis, ystävä hyvä
luonnon läheisyys on syvä.
Kukkian myös kierros hyvä.
”Ruokamaaksi” – kas ollaan
päästy vallan ”protokollaan”!
Kierroksella Kukkian, tutustut, sen
vakuutan,

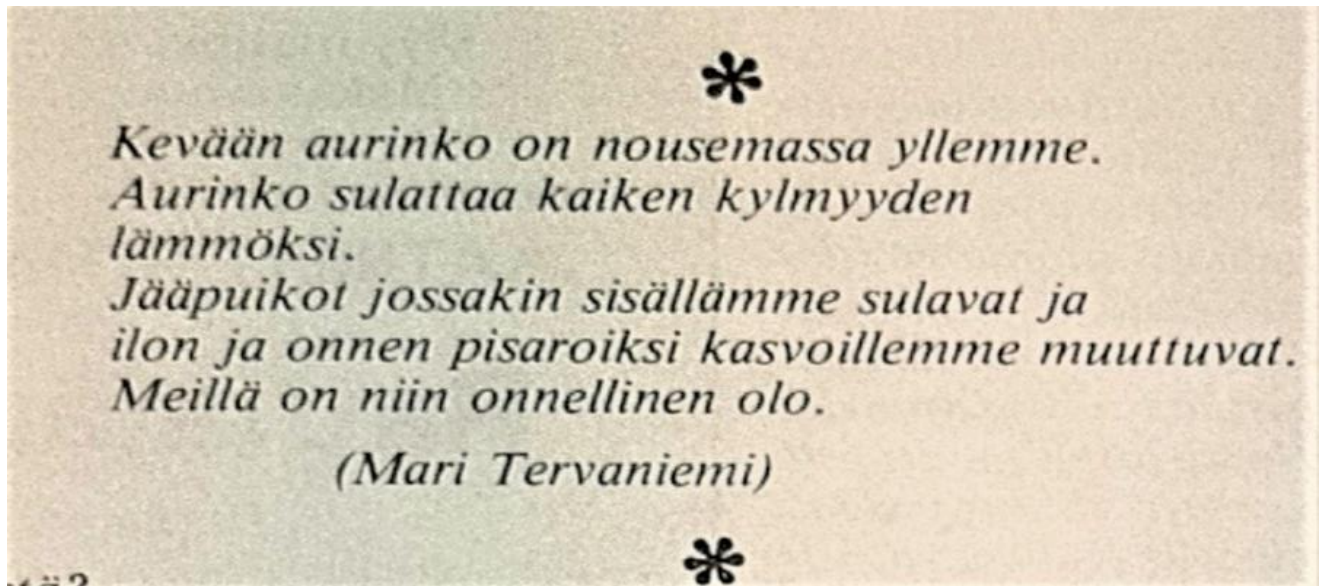
Kuvakaappaus Kukkian Kesä 1983
lehdestä.

Sitten vielä yksi juttu,
katsos koko maan on tuttu
tämä pieni pitäjämme.
Lienetkös sä kuullutkaan
täällä meillä filmataan
tehdään hienot TV-jutut
mukana vanhat tutut
sekä meidän omat ”herrat”,
-nähty on jo monet kerrat.

Niin kuin huomaat, meillä täällä
kovasti on vauhti päällä!
Vanhaakin sä löydät vielä
kulkiessas kylätiellä.
Siis kun tulet, ”serkku-kulta”,
mitään emme kiellä sulta!
Kaiken hyvän sä näät,
näkemääsi lumoon jäät.
arhaiten sä pitäjäämme
silloin melkein kaiken näämme.

Aili Vuorinen: Elämäni kynän jäljet 2011
Leo Vuorisen luvalla.

Kuvakaappaus Kukkian Kesä 1983 lehdestä.

Luopioisten murteesta

Murteentutkimusreki Luopioisiin, kirjoittaa Kukkian Joulu 1984 ja jatkaa: Helsingin yliopiston suomen kielen laitos ja Kotimaisten kielten tutkimuskeskus järjestivät viime keväänä murteentutkimusretken Luopioisiin.

Lehden mukaan retkeen osallistui kuusi suomen kielen opiskelijaa ja kaksi heidän ohjaajaansa, jotka majoittuivat tässä lähellä, Padankosken koululla. Kaksi viikkoa he viipyivät toukokuun lopulla. Hellesäitä oli silloinkin. Murteen ohella kerättiin myös paikan nimiä, joilla on merkitystä tutkittaessa sitä, mistä päin alkuperäiset asukkaat aikoinaan ovat tälle seudulle saapuneet.

Tutkimusretkeläisten haastateltavana oli ainakin Taava eli Kustaava Suksia. Hän on puhunut itsensä historiaan, sillä hänen haastattelunsa on taltioitu retkikunnan toimesta. Haastattelu on siirretty kirjoitusasuun ja siitä on lehdessä julkaistu muun muassa seuraavaa:

– *Kasvaako täälläpäin Suoamee niinipuita? – Juu, kyllähä kasvaa. Meilänki maalla, tuoalla mäjessä pikkusen kasvaa mut ei siällä paljo, ei siä nim paljo että siältä ottas mutta...*

Kylällä kuulee vielä jonkin verran tuon suuntaista puhetta. Tuttuja sanoja ovat; Tuoalla, mäjessä ja juu, joita sanoja vilahtelee ainakin Rikun puheessa. Mukavalta se kuulostaa ja toivottavasti murre säilyy vastakin.

Haastateltava ja haastattelija. Taava Suksia ja Jorma Rekunen Suksian aitanrapulla v. 1962.

Kuvakaappaus Kukkian Joulu 1984

lehestä.

Lukijoiden kirjoituksia

Tälle sivustolle toimitus odottaa lisää lukijoiden kirjoituksia, mielipiteitä runoja tai mitä nyt kulloinkin mieleen juolahtaa.

Ajatuksia ajasta

Mihin se aika hävisi? Mistä saisin aikaa tähän. Välillä tulee jaksoja, jolloin näiden kysymysten äärellä tulee tuskasteltua. Mutta mitä aika loikastaan on? Aika on siinä mielessä hyvin demokraattinen käsite, että sitä on annettu kaikille vuorokauteen yhtä paljon. Loppujen lopuksi kyse on siitä, että mille antaa aikansa, vaikka itselleen ja muille ihminen pyrkii selittämään, että aikaa ei ole. No onhan toki kohteliaampaa sanoa, että ei ole aikaa, kuin sanoa muttei tähän juttuun.

Eli aikaa ei voi saada lisää, mutta jos asiaa lähtee pohtimaan ajan jakamisen kannalta. Annanko aikaani vielä 40- viikkotunnin lisäksi työnantajalle? Paljonko annan läheisilleni? Entä itselleni?

Olen auttamattoman huono kaikessa kirjanpitoon liittyvissä, mutta viime aikoina olen pohtinut, että kuinka pitkälle voisi viedä ajankäytön hallinnan. Äärimmilleen vietynä siihen kuulunee kvarttaalisuunnitelmat, budjetoinnit, seuranta ja tilinpäätös. Näppärältä numeronikkarilta tuollainen varmasti sujuisi ohimennen, mutta omalla kohdallani se johtaisi mitä ilmeisemmin siihen, että ajanhallinnan kanssa operointi vesi kohtuuttomasti aikaa ja koko homman idea vesittyisi.

Eli kenties kevyempi versio sopisi paremmin. Olisiko vastaus siinä, että mitä haluan tehdä ensiviikolla? Töiden lisäksi tulee nopeasti mieleen ainakin seuraavat asiat:

- vaimon kanssa elokuviin
- lasten kanssa touhuamista
ainakin kolme kertaa lenkille
- hallituksen kokous

Näistä ainoastaan kokoukset ja elokuviin meno löytyvät kalenterista. Mutta muutkin ovat hyvin tärkeitä asioita, vaikka eivät ole saaneet sijaa kalenterista. Ja vielä pitäisi itselle löytyä aikaa. Vai pitäisikö käyttää termiä *antaa aikaa*, koska sitä ei voi löytää lisää.

Näiden ajatusten pohjalta lähden tekemään hyvin epätieteellistä koetta ajankäytöstä seuraaville kahdelle viikolle...

Nimim. Kalle Mala

Missä myö männää?

No, jo on aekoihin eletty. Viime talvi, se oli vielä toivoa täynnä, ennustettii hyvii aekoja uskottii sattoisaan kessään. Niin, outettiin jotta aurinko paistaa viimein risukassaan. Tosin Haposen Valde oli näkevinää auringon laskuissa sellassii merkkei, jotka ennustaa kylymiä aekoja. Sammaa ennusti Nato, se siskon mies Reino, joka luuloo olevans joku tietäjä. Tuo Haposen Valde on sitte tunnettu ennustajaja. Mistä lienee tietonsa saanut, mutta ussei ne on paikkans pitäny ko on kääntännä sen toesinpäin. Tosin joku kyläläinen on tienny hänen ossaavan myös valehella. Kuulemma heitti talvi – Turkin jo huhtikuun alussa. Vaikka ei sitä kukkaa ole nähäny. Enempi se on vain rantakivillä istuskellu ja kattellu kaukaisuutee. Mitä lie se outtaa näkevän – mustia pilviäkö itäiseltä taivaalta? Kesäkuun puoles välis sitte se tuuli kiänty äkkiä, ves ja ilma alko kylmenöö, juuri kun pit kesäks rueta. Sillo saatto vuoa arvella mite kylvöjen mahtaa käyvä. Koko talaven mietin tätä kessää, mitä kylvän, mitä niitän? Haposen Valde sano jotta kyllähän tuon sokkee Reettakin näki jo talavella, jotta tuulinen kesä tästä tulloo, ja tähkäpiät taepuu. Mutta enpä uskonna. Vuan uskottava oli kun helmikuussa alko lannotteijen hankinta. Rahat mäni,

mutta tullooko sattoo sen verra jotta ruoka riittäes joulun saakka? No, jos oikee tiukalle männöö, niin sitte on se viiminen kalkkuna kynittävä.

Nimim. Rauha Virolainen

Arkistoista poimittua

En ole koskaan ollut punaviinin ystävä. Ruokaillessakin olen lähes aina valinnut valkoviinin. Ehkä tästä syystä kaappiini on kasaantunut punaviinien rykelmä, jota olen nyt viime aikoina ryhtynyt eliminoimaan. Maku on täyteläisempi ja eräissä tapauksissa jopa nautinnollinen. Nyt, puolikkaan tyhjennettyäni ryhdyn kirjoittamaan asiaa, josta en ole aikaisemmin viisastellut. Ehkä se johtuu aiheen vakavuudesta tai muusta.

Miksi ja minkä eteen me elämme ja toimintamme perustamme?

Ensisijaisesti me elämme itsellemme. Ihmisen perusajattelu ei kait voi perustua muuhun. Siis meidän kaikkia toimintaamme ohjaa ensisijaisesti oma hyvinvointi. Se voi olla oman taloudellisen hyvän tavoittelua, oman pätevyyden tavoittelua, oman mielihyvän tavoittelua taikka toisen puolesta annetun uhrauksen tuoman erinomaisuuden tavoittelua jne. Niihin me pääasiassa pyrimme. Kohtalo voi tietenkin tulla sairauden tai muun järkytyksen muodossa muuttamaan tätä ajatusmaailmaa.

Mikä merkitys elämämme itsekehitykselle on sillä, mitä me haluamme meistä jäävän tai mitä me haluamme meistä jälkipolvimmme ajattelevan?

Siinäpä se. Nuorempana ei tällainen joutava tulisi mieleenkään, mutta nyt? Ja onko sillä paskankaan väliä? No, tietenkin on. Olemmehan me niin turhamaisia, että varmuudella haluamme jälkeenjäävien muistella meitä määrättyllä kunnioituksella.

Entäs, jos haluaisimme elää vain omahyväisesti. Päätös elämälle tulee ja se on siinä. Ajatelkoot muut mitä hyvänsä. Perustelunsa silläkin.

Miksi Topi Sorsakoski halusi viimeisillä voimillaan tehdä levyn? Ei varmastikaan äänensä senhetkisen tilan takia. Ilmeisesti hän halusi jättää meille jotain, mikä muistuttaisi hänestä. Sellaisia itsekkäitä me olemme. Muiden pitäisi meidät huomioda, vaikka haudan takaa. Musiikillisestihan Topin laulu ei täyttänyt levytyksen kriteerejä.

No, tämä on punaviinin sävyttämää pohdiskelua. Kahden kuukauden aikana on suruviesti tullut kolmea entistä kollegaa koskien. Ehkä sekin on kirvoituksena tähän purkaukseen.

Todellisuudessa en osaa luokitella, mihin joukkoon kuulun.

4.1.2012 Markku

ILKAMOT

Kova puheensorina täytti pääkaupunkiseudun uusimman hotellin kabinetin. Koolla oli ryhmä miehiä, jotka olivat kokoontuneet reposteilemaan toisten tekemisiä ja retosteilemaan omilla saavutuksillansa. Kaikki he olivat pukeutuneet parhaimpiin työvaatteisiinsa. Ihme kyllä, yhtään naista eikä ruotsinkielistä tuohon joukkoon kuulunut. Puhetta johti joukon vanhin - muuan Kalevi Kärkkäinen. Olemukseltaan hän oli pyylevä, fronderiksi hieman ikääntynyt, mutta terävä-älyinen - sulkakynäksi sanottu. Itseasiassa Kärkkäinen ei johtanut puhetta, vaan hän puhui itse lähes koko ajan. Silloin tällöin toisetkin saivat puheenvuoron - kun joku sattui saamaan houkuteltua Kärkkäisen kuselle. Sorina taas johtui siitä kun toiset osanottajat kuiskuttelivat keskenään Kärkkäisen jatkaessa monologiaan. Meneillään oli pikkuilkimöiden ryhmäkokous.

- Se on hämmästyttävää miten helppoa on ilkamoida mikä hyvänsä asia, vaikkapa työpaikkasuhteet, - sanoi Kärkkäinen painottaen hämmästyttävää -sanon ensimmäistä tavua. - Parhaiten sen voi tehdä kirjoituksella henkilökuntalehdessä, jatkoi Kärkkäinen painokkaasti.

Kuulijat lopettivat hetkeksi puheensorinan ja olivat keskittyvinään Kärkkäisen puheeseen.

- Tarvitsee vain hoksata yksi asia: Kirjoitus pitää tehdä nimimerkillä ja nimimerkillä tulee olla assosiaatio johonkin historian tuntemaan viisaaseen mieheen - jonka ajatuksille pitää antaa uusi sisältö ja käyttää niitä omanaan, sanoi Kärkkäinen.

Pitkän aikaa hiljaa istunut Siltala ehdotti: - Eiköhän pojat anneta tälle kokoukselle joku asiallisempi nimi kuin tämmöinen - ilkimöiden kokous. - Sehän antaa tälle kokoukselle liian todellisen ja paljastavan ilmeen...

Siltalan ehdotus sai laajaa kannatusta ja nimiehdotuksia sinkoili taajaan. - Tulkoot vielä mainituksi, että... Kärkkäisen puhe hukkuu yleiseen sorinaan ja hän joutui hetkeksi hiljentymään. - Samalla Kärkkäiselle tarjoutui tilaisuus pyyhkäistä vaahto suupielistänsä.

Ehdotuksia tuli monenlaisia - useimmat vielä yhteen ääneen.

- Ehdotan: Taloudellinen doku-mentaatiokokous, - sanoi Tolvanen. Ehdotus herätti ryhmässä suurta hilpeyttä. Se ei kuitenkaan saanut kannatusta.

- Minä ehdotan Libressekokousta, - sanoi Valtonen, joka oli ryhmän nuorin.

- Älä sinä päästä suustasi tuollaisia typeryyksiä, - sanoi Kärkkäinen hieman punehtuneena ja huomaamatta lainkaan pientä pilkettä Valtonen silmäkulmassa.

- Kun minä sanon, että sinä Valtonen et erota rättiä ex librikesestä, niin sinä et todellakaan erota niitä toisistansa, sanoi Kärkkäinen ja painotti todellakaan -sanon ensimmäistä tavua.

- Mistä pirusta tuolla Kärkkäisellä oikein riittää puhetta? - Kysyi Saarinen kuiskaten. - No kato hää on niit Karelian pakolaisii, - vit-saili Ojala ja naureskeli sisäänpäin.

Kokous jatkui iltamyöhään, ilman että kokous olisi päässyt minkään varsinaisen asian käsittelyyn.

Nimen ryhmä sentään sai itselleen valituksi. Pitkällisen väittelyn ja kiistelyn jälkeen kokous päätti ottaa itselleen työnimeksi: Meeting walk over! - Kylläpä siinä oli sitä Puntaroimista, - totesi Kärkkäinen - hymyssä suin ja vetäytyi kuoreensa kuin Turbo petolatus.

Nimim.

Antti

Tietosuojalauseke

Kuohijoen Sanomat on kylälle suunnattu ja harrastuksena toimitettu, ilmainen silloin tällöin sähköpostissa piilokopioina jaettava lehti. Lehti suojaa tilaajien yksityisyyttä soveltuvan lainsäädännön mukaisesti.

Tilaajatiedot Tilaajatiedostoon tallennetaan tilaajan tahdon mukaisesti tilaajan nimi ja sähköpostiosoite sekä mahdolliset muut tilaajan antamat tiedot kuten puhelinnumero tms. Tietoja ei luovuteta muihin tarkoituksiin.

Tilaajatiedot ja niiden käyttö

Tiedot kerätään ainoastaan siihen tarkoitukseen, että Kuohijoen Sanomat voidaan lähettää tilaajilleen. Tilaus katsotaan suostumukseksi rekisteriin. Tilaajan tiedot poistetaan pysyvästi, kun tilaaja on ilmoittanut lopettavansa tilauksen. Lehden lakatessa tilaajatiedosto tuhotaan pysyvästi.

Rekisterinpitäjä: Raimo Maurola, Minttutie 28 D 27 01300 Vantaa, puh. 0408228192 raimo.maurola@elisanet.fi